ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ 14-18

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλεφωνα : 31-351, 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἐξάμηνος	» 360	Ἐξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1938
Ἀνατ. ἡλίου 7.11΄. Δύσις 5.09΄.
Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ, μαρτ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

Ἡ ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία, ἡ ὁποία ὑπεγράφη εἰς τὴν Ρώμην τὴν 16ην τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, εἰσῆλθεν ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐν ἰσχύϊ.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς της ἐγένετο διὰ τῆς μεταβάσεως τοῦ λόρδου Πέρθ, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης, εἰς τὸ μέγαρον Κίτζι, ὅπου ὑπέγραψε, μετὰ τοῦ κόμητος Τσιάνο, μίαν ἁπλῆν «δήλωσιν», καθ' ἣν «αἱ συμφωνίαι τῆς 16ης Ἀπριλίου τίθενται ἐν ἰσχύϊ, ἐξακριβωθείσης τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐν τῇ συμφωνίᾳ περιλαμβανομένων ὅρων πρὸς τοῦτο». Συγχρόνως δὲ ἐγένετο μία σχετικὴ «ἀνακοίνωσις» πρὸς τὴν αἰγυπτιακὴν κυβέρνησιν ἐξ ὀνόματος τῶν κυβερνήσεων τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Ρώμης—καὶ τοῦτο, διότι τὴν 16ην τοῦ Ἀπριλίου εἶχεν ὑπογραφῆ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ μία σημαντικὴ συμφωνία καλῆς γειτονίας μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς, τῆς ἰταλικῆς καὶ τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως.

Πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς «δηλώσεως», τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, ὁ λόρδος Πὲρθ μετέβη εἰς τὸ μέγαρον Κίτζι καὶ ἐπέδωκε τὰ νέα διαπιστευτήριά του εἰς τὸν κόμιτα Τσιάνο. Δι' αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος 6ος τῆς Ἀγγλίας τὸν διαπιστεύεται παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας, Αὐτοκράτορι τῆς Αἰθιοπίας. Τὰ νέα διαπιστευτήρια τοῦ λόρδου Πὲρθ δὲν θὰ ἐπιδοθοῦν, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας, διὰ τὸν ἀκόλουθον λόγον: ὁ λόρδος Πὲρθ ἦτο ἤδη διαπεπιστευμένος παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας διὰ διαπιστευτηρίων φερόντων τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προηγουμένου Ἄγγλου μονάρχου Ἐδουάρδου τοῦ Η'. Ἐὰν τὰ νέα διαπιστευτήρια ἐπεδίδοντο ἐπισήμως εἰς τὸν Βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ, τοῦτο θὰ ἐχαρακτήριζετο ὡς νέος διορισμὸς καὶ θὰ ἐχάνετο ἡ μέχρι τοῦδε ἀρχαιότης τοῦ λόρδου Πὲρθ εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα τῆς Ρώμης. Πρὸς ἀποφυγὴν αὐτῶν τῶν τυπικῶν ἐπιπλοκῶν συνεφωνήθη νὰ ἁπλουστευθῇ ἡ διαδικασία, ἀφοῦ τὸ οὐσιῶδες ἦτο ὅτι διὰ τῶν νέων διαπιστευτηρίων ἀνεγνωρίζετο ἐπισήμως πλέον ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Αἰθιοπίας.

"Οσον ἀφορᾷ τὰς συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ, περὶ αὐτῶν ἐγράφομεν ἐν ἐκτάσει πρό τινων ἡμερῶν. Συνίστανται αὗται ἐξ ἑνὸς βασικοῦ πρωτοκόλλου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτονται: μία ἐπιβεβαίωσις τῆς «συμφωνίας κυρίων» διὰ τὴν Μεσόγειον, τῆς ὑπογραφείσης τὴν 2αν Ἰανουαρίου 1937 καὶ τῶν ἀνταλλαγεισῶν τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1936 διακοινώσεων· μία συμφωνία περὶ ἀνταλλαγῆς στρατιωτικῶν πληροφοριῶν· μία συμφωνία σχετικὴ πρός τινας ζώνας τῆς μέσης Ἀνατολῆς· μία δήλωσις σχετικὴ πρὸς τὴν ἀντιαγγλικὴν προπαγάνδαν· μία δήλωσις περὶ τῆς λίμνης Τσάνας· μία δήλωσις περὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἰθαγενῶν τῆς Ἰταλικῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς· μία δήλωσις περὶ τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τῆς θρησκείας καὶ τοῦ μεταχειρισμοῦ διαφόρων βρετανικῶν θρησκευτικῶν ἑνώσεων εἰς τὴν Ἰταλικὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν καί, τέλος, μία δήλωσις σχετικὴ μὲ τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ.

"Οπως φαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἁπλῆς ἀπαριθμήσεως τῶν συναποτελούντων τὴν ἀγγλοϊταλικὴν συμφωνίαν, ἡ συμφωνία αὐτὴ εἶνε εὐρυτάτη καὶ καλύπτει ὅλα τὰ ἐν τῇ Μεσογείῳ, τῇ Ἀφρικῇ καὶ τῇ Ἐρυθρᾷ βρεταννικὰ καὶ ἰταλικὰ συμφέροντα. Διὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἀποτελεῖ μεγάλην ἱκανοποίησιν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία ἀνεγνώρισεν ἐπισήμως τὴν ἰταλικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Αἰθιοπίας, τῆς ὁποίας ἀναγνωρίσεως τελευταῖον ἐπακολούθημα ἦτο τὸ χθεσινὸν κλείσιμον τῆς ἐν Λονδίνῳ ἀθησσυνιακῆς πρεσβείας. Μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων μεσογειακῶν δυνάμεων τίποτε πλέον δὲν παρεμβάλλεται τὸ δυνάμενον νὰ δηλητηριάσῃ τὰς σχέσεις των, ὡς κατὰ τὸ ἐγγὺς παρελθόν. Ἡ θαρραλέα ἐπιμονὴ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ἐκαρποφόρησε καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, παρὰ τὰς μεγάλας ἐναντιότητας, τὰς ὁποίας συνήντησεν, ἀλλ' αἱ ὁποῖαι δὲν ἰσχυσαν νὰ τὴν κάμψουν.

Διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Μεσογείου ἡ ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία ἀποτελεῖ τὴν ἔναρξιν μιᾶς νέας περιόδου εἰρήνης καὶ ἡσυχίας εἰς τὸ νευραλγικώτερον σημεῖον τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὑγρὰν λεωφόρον, τὴν τόσον ζωτικῆς σπουδαιότητος διὰ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον καὶ διὰ τὰς συγκοινωνίας τῆς Εὐρώπης μὲ τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανὸν καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολήν.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ὁ «Ἀρχάγγελος» τῶν Κινέζων

Βραβεῖο Νόμπελ φιλολογίας 1938

Ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια εἶνε ποὺ ἔχει ἀρχίσει ν' ἀπονέμεται τὸ μέγα βραβεῖο Νόμπελ καὶ τώρα εἶνε ἡ τρίτη γυναῖκα ποὺ τὸ παίρνει γιὰ τὴ φιλολογία ἡ Ἀμερικανίδα συγγραφεὺς Πὴρλ Μπιοὺκ Γουὸλς. Ὕστερα ἀπὸ τὴ Σουηδὴ Σέλμα Λάγκερλαιφ ποὺ εἶχε γράψει τὸ περίφημο ρομάντζο τοῦ Γκαίστα Μπέρλιγκ, μιὰ ἐποποϊΐα μισοπάλαθη, γεμάτη ἐνθουσιασμὸ γιὰ κάθε τόλμη ποὺ μπορεῖ ὁπωσδήποτε νὰ ἐκδηλωθῇ στὴ ζωή, δεύτερη ἦταν ἡ Ἰταλίδα Γκράτσια Ντελέντα, μιὰ μεγάλη συγγραφεὺς θγαλμένη ἀπὸ ἕναν πολὺ μικρὸ τόπο, ἕνα χωριὸ τῆς νήσου Σαρδηνίας. Γιατὶ ὅλο τὸ ἔργο της, ὅλα της τὰ ρομάντσα καὶ τὰ διηγήματα, ὅλα ξετυλίγονται στὸ ἴδιο χωριὸ τῆς Σαρδηνίας. Καὶ ὅλα τὰ πρόσωπα εἶνε οἱ ἴδιοι Σαρδηνοὶ χωριάτες. Ἀλλ' ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ μὲ τὴ δημιουργική της δύναμη ἡ Ντελέντα ἐβγαλεν ἕνα κόσμο ὁλόκληρο.

Τώρα ἡ μίσες Πὴρλ εἶνε ἡ τρίτη γυναῖκα ποὺ παίρνει τὸ βραβεῖο. Στὴν ἀρχὴ οἱ πρῶτες πληροφορίες ἀνέφεραν ὅτι εἶνε Ἑβραία, ἀπὸ τὸ «γκέτο», τὴν ἑβραϊκὴ συνοικία τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἀλλὰ φαίνεται πὼς κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ Ἑβραία. Εἶνε θέρα προτεστάντισσα, κόρη ἑνὸς προτεστάντη ἱεραποστόλου, ποὺ ἀνήκει στὸ Τάγμα τῆς Χριστιανικῆς Βοηθείας γιὰ τὴν Ἄπω Ἀνατολή. Καὶ ἦταν πολὺ μικρὸ κορίτσι ἀκόμα ὅταν ἄρχισε νὰ συνοδεύῃ τὸν πατέρα της στὶς ἐπικίνδυνες ἀποστολές του. Πῆγε μαζί του στὶς πιὸ ἀπόμερες περιοχὲς τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει οὔτε κράτος οὔτε νόμος.

Ἔμεινε πολλὰ χρόνια στὴν Κίνα μαζὶ μὲ τὸν Ἱεραπόστολο πατέρα της καὶ πέρασε μαζί του τὴν ἴδια τραχειὰ ζωή, γεμάτη κακουχίες καὶ κινδύνους, κάνοντας κι' αὐτὴ ἡ ἴδια ἱεραποστολικὴ δουλειά, προσηλυτισμὸ στὸν χριστιανισμὸ καὶ ἑρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅλα της τὰ νιᾶτα τὰ πέρασε στὴν Κίνα μέσα στὴν ὑποστάθμη τοῦ Κίτρινου κόσμου. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἔμαθε λαμπρὰ τὰ κινέζικα, σπούδασε τὴν φιλοσοφία τῶν Κινέζων, μυήθηκε στὰ μυστήριά τους, σπούδασε τὰ ἤθη τους καὶ τὰ ἔθιμά τους. Καὶ σιγὰ-σιγὰ ἀγάπησε τὴν Κίνα σὰν ἰδιαίτερη πατρίδα της καὶ τοὺς Κινέζους σὰν ἀδελφούς της, ὅπως εἶνε φυσικὸ ἄλλωστε ἀφοῦ τόσα πολλὰ χρόνια εἶχε μοχθήσει γι' αὐτοὺς καὶ εἶχε θυσιάσει τὰ νιᾶτα της.

Οἱ Κινέζοι ἀναγνώρισαν τὴν προσπάθειά της καὶ τὴν διώρισαν καθηγήτρια στὸ πρῶτο Πανεπιστήμιο τῆς Κίνας ὅπου διδάσκει σὲ κινεζικὴ γλῶσσα. Ἀλλὰ εἶνε ζήτημα ἂν ἡ Ἀκαδημία τῆς Στοκχόλμης τῆς ἔδωσε τὸ μέγα βραβεῖο ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ διεθνῆ ἐπικύρωση ἑνὸς μεγάλου ἔργου γιὰ τὰ φιλολογικά της γραψίματα. Οἱ Ἀμερικᾶνοι ἐπερίμεναν καὶ μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ οἱ περισσότεροι Εὐρωπαῖοι ὅτι τὸ φετινὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς φιλολογίας θὰ τὸ ἔπαιρνε ἄλλος Ἀμερικᾶνος, ὁ Τζὼν Ντὸς Πάσσος, ἂν καὶ ὁ ἴδιος εἶχε δηλώσει προτήτερα ὅτι δὲν θὰ τὸ δεχόταν. Καὶ ὅλοι ξαφνιάστηκαν ὅταν ἔμαθαν ὅτι τὸ βραβεῖο τὸ παίρνει αὐτὴ ἡ μίσες ποὺ εἶνε τελείως ἄγνωστη στὴν Εὐρώπη.

Ἀλλὰ φαίνεται πὼς ἡ Σουηδικὴ Ἀκαδημία ἀκολουθεῖ ἄλλον δρόμο στὴν ἀπονομὴ τῶν βραβείων της. "Οπως πρόπερσι εἶχεν ἀπονείμει τὸ μέγα βραβεῖο τῆς εἰρήνης σ' ἕναν ἄγνωστο Γερμανὸ δημοσιογράφο, ἐξόριστο στὴν Ἀμερική, ποὺ ὁ μόνος του τίτλος ἦταν μερικὲς ἀντιχιτλερικὲς διαμαρτυρίες, ἔτσι καὶ τώρα ἀπονέμει τὸ βραβεῖο σὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ ὁ κύριος τίτλος της εἶνε ἡ προσπάθειά της γιὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸ τῶν Κινέζων καὶ τὴν διάδοση τοῦ λουθηρανισμοῦ στὴν Κίνα. Εἶνε δηλαδὴ πολὺ περισσότερο βραβεῖο ἀρετῆς παρὰ βραβεῖο φιλολογίας.

Πρόπερσι εἶχε διαμαρτυρηθῇ ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση στὴ Στοκχόλμη καὶ μὲ τὸ δίκηο της. Ὑπάρχουν πολλοὶ συγγραφεῖς στὴ Γερμανία μὲ ἀνώτερη καὶ ἀναμφισβήτητη ἠθικὴ ἀξία, γνωστοὶ σὲ ὅλον τὸν κόσμο, ὅπως εἶνε ὁ Ροὺντολφ Μπέντιγκ καὶ ὁ Χάνς Καρόσσα. Μποροῦσε ἂν ἤθελε νὰ βραβεύσῃ Γερμανὸ ἡ Ἀκαδημία τῆς Στοκχόλμης νὰ δώσῃ τὸ βραβεῖο σ' ἕναν ἀπ' αὐτοὺς καὶ ὄχι στὸν ἄσημο δημοσιογράφο γιὰ μόνο τὸ λόγο ὅτι εἶνε ἀντιχιτλερικὸς ἐξόριστος. Βραβεύει δηλαδὴ ἡ Σουηδία τὸ ἠθικὸ κουράγιο καὶ τὴν χριστιανικὴ ἀρετὴ σύμφωνα μὲ τὶς προτεστάντικες ἀντιλήψεις ποὺ ἐπικρατοῦν στοὺς κύκλους τῶν διανοουμένων τῆς Στοκχόλμης. Ἔτσι καὶ τὸ φετεινὸ βραβεῖο εἶνε μιὰ χειρονομία διαμαρτυρίας γιὰ τὸ ἄδικο μαρτύριο ποὺ ὑποφέρει ὁ κινέζικος λαός. Καὶ πῆρε τὸ βραβεῖο αὐτὴ ἡ γυναῖκα γιατὶ αὐτὴ ἐργάσθηκε περισσότεοο ἀπὸ κάθε ἄλλον γιὰ τοὺς Κινέζους καὶ τοὺς ἀφιέρωσε τὴ ζωή της.

Στὸν ἀγγλοσαξονικὸ κόσμο εἶνε γνωστὴ συγγραφεὺς ἡ Πὴρλ Μπιοὺκ, ἀλλὰ στὸν γερμανικὸ καὶ τὸν λατινικὸ κόσμο εἶνε ἄγνωστη. Ἔχει δημοσιεύσει ὡς τώρα σὲ ἀγγλικὴ γλῶσσα καμμιὰ δεκαριὰ ρομάντσα ποὺ ὅλων ἡ ὑπόθεσις ξετυλίγεται στὴν Κίνα. Οἱ κριτικοὶ ἀναφέρουν ὅτι τὸ καλύτερο ἀπ' αὐτὰ εἶνε ὁ «Ἀρχάγγελος μὲ τὴν ρομφαία» καὶ σ' αὐτὸ μέσα ἀφηγεῖται τὴν ζωὴ τοῦ πατέρα της καὶ τοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὴν διάδοση τοῦ χριστιανισμοῦ στὴν Κίνα. Ἀρχάγγελος εἶνε ὁ πατέρας της καὶ ρομφαία συμβολικὴ εἶνε ἡ πίστη ποὺ τὸν ἐμψύχωνε. Αὐτὸ τὸ βιβλίο λέγουν οἱ κριτικοὶ πὼς εἶνε γεμᾶτο στοργὴ καὶ ἀποπνέει ἕνα κάποιο ἄρωμα «ἐκκλησίας».

Κινέζικα καὶ χριστιανικὰ ὅλα της τὰ ρομάντσα εἶνε καθὼς φαίνεται ἀξιανάγνωστα καὶ καλογραμμένα. Τὰ διαβάζουν οἱ εὐλαβεῖς κυρίες ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς κύκλους τῆς προτεστάντικης προπαγάνδας στὸ Λονδῖνο καὶ στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ συγκινοῦνται ὡς τὸ φόντο τῆς καρδιᾶς τους καὶ κλαῖνε. Ἀλλὰ δὲν πῆρε τὸ βραβεῖο ἡ μίσες Πὴρλ γιὰ τὰ ρομάντσα της. Τὸ πῆρε γιὰ τὸ κουράγιο της καὶ τὴν ἀφοσίωσή της σ' ἕνα ἀνώτερο ἰδανικό. Κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄποψη φαίνεται πὼς εἶνε δικαία ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου.

Μέσης ἡλικίας γυναῖκα, διασώζει ἀκόμα τὴν παλιὰ ὠμορφιά της, καθὼς ἀναφέρουν οἱ πληροφορίες ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Ἔχει πειὰ κουραστῆ ἀπὸ τὴν πολυκύμαντη ζωὴ της στὴν Κίνα καὶ γύρισε στὴν πατρίδα της νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ ξαντρευτῇ. Οὔτε μποροῦσε νὰ τῆς περάσῃ ποτὲ ἡ ἰδέα ἀπὸ τὸ μυαλὸ ὅτι ἦταν δυνατὸν νὰ πάρῃ αὐτὴ τὸ Βραβεῖο Νόμπελ ἀφοῦ ὑπάρχουν στὴν Ἀμερικὴ τόσοι ἄλλοι συγγραφεῖς πολὺ πειὸ γνωστοὶ ἀπ' αὐτήν. Γι' αὐτὸ δὲν τὸ πίστευε μὲ κανένα τρόπο. "Οταν ἐπείσθηκε, ἀφοῦ πρῶτα τηλεγράφησε στὴ Στοκχόλμη, ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνῃ τὴν χαρά της μιλῶντας κινέζικα. Ὕστεοα πῆγε ἀμέσως καὶ προσευχήθηκε στὸν τάφο τοῦ πατέρα της.

SER

ΜΕΤΑ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΡΕΝΩ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ;

ΖΩΗΡΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Ο κ. ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΣ ΝΑ ΑΝΟΡΘΩΣΗ ΠΑΣΗ ΘΥΣΙΑ ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

«ΘΑ ΕΙΜΕΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ ἔκδοσις τῶν οἰκονομικῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων προεκάλεσε πολιτικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία καθίσταται καθημερινῶς ὀξυτέρα καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἔχῃ σοβαρωτάτας συνεπείας διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐσωτερικῆς γαλλικῆς πολιτικῆς. Ἐνῶ ἡ κυβέρνησις φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ χωρήσῃ ὀπωσδήποτε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μόνου, κατὰ τὴν γνώμην της, προγράμματος, τὸ ὁποῖον εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐπιφέρῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας, αἱ ἐναντίον αὐτῆς ἀντιδράσεις λαμβάνουν καθημερινῶς ὁλονὲν περισσότερον συγκεκριμένην μορφήν.

Κατά τινας πληροφορίας ὁ κ. Νταλαντιὲ προτίθεται νὰ ζητήσῃ παράτασιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, οὕτως ὥστε ἡ κυβέρνησις νὰ δυνηθῇ νὰ παρατείνῃ διὰ διατάγματος τὴν ζωὴν τῆς σημερινῆς βουλῆς μέχρι τοῦ 1942 καὶ νὰ ἔχῃ οὕτω τὴν δυνατότητα νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ τριετὲς πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐγκαινίασε διὰ τῶν τελευταίων νομοθετικῶν διαταγμάτων. Κατ' ἄλλας πληροφορίας, ἡ κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει τὴν δυνατότητα χρησιμοποιήσεως τῆς ἐξουσιοδοτήσεως διὰ νὰ διαλύσῃ τὴν βουλήν, ἂν αὕτη ἀπορρίψῃ τὰ νομοθετικὰ διατάγματα τοῦ κ. Ρενώ. Ὁπωσδήποτε, εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ συγκεντρώσῃ ἀπολύτως νέαν πλειοψηφίαν εἰς τὸ κοινοβούλιον, καίτοι ὁ ἡγέτης τῆς δεξιᾶς κ. Λουὶ Μαρέν, ὁμιλῶν χθὲς κατὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ συνεδρίου τῆς Δημοκρατικῆς Ὁμοσπονδίας, τῆς ὁποίας εἶνε ἀρχηγός, εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀναγκαίαν πλειοψηφίαν εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὴν γερουσίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σχέδιον Ρενώ. Κύκλοι τινες ἀνέφερον ὅτι ὁ κ. Νταλαντιὲ δὲν θὰ διστάσῃ νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὴν βίαν διὰ νὰ συντρίψῃ πιθανὰς ἐργατικὰς ταραχώδεις ἐκδηλώσεις.

Χαρακτηριστικοὶ τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως ὅπως συνεχίσῃ τὴν

Ἄλμπὲρ Λεμπρὲν

ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου της εἶνε οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησαν σήμερον τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Νταλαντιέ, ὁ κ. Ρενὼ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Λεμπρὲν εἰς τὸ γεῦμα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων. Ἐντύπωσιν προεκάλεσε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Λεμπρὲν παραβαίνων τὴν συνταγματικὴν παράδοσιν ὅπως παραμένῃ ὑπεράνω τῶν πολιτικῶν συζητήσεων παρενέβη εἰς τὴν σημερινὴν περίπτωσιν διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ρενώ, εἰς τὸν λόγον του, ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν δημοσιονομικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε, παρὰ τὴν φυσικὴν ἀντίδρασιν, τὴν ὁποίαν — ὡς εἶπεν — ἐπροκάλεσαν ταῦτα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας. Ὁ κ. Ρενὼ ἐτάνισεν ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σχέδιόν του εἶνε σχέδιον πρωτίστως οἰκονομικόν, ὅτι δὲ τὰ ταμειακὰ μέτρα δὲν ἀποτελοῦν εἰμὴ τὴν δευτερεύουσαν καὶ συμπληρωματικὴν τρόπον τινὰ φάσιν.

«Οἱ ἀντίπαλοί μας — εἶπεν — ἀγνοοῦν ὅτι τὸ δημοσιονομικὸν μέρος τοῦ σχεδίου μου περιέχει ἐργασίαν, ἡ ὁποία εἶνε ἀπόρροια μακρᾶς σκέψεως καὶ ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς Γαλλίας ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ προγράμματος τούτου ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι ἠδυνήθην νὰ λάβω ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ ἀποκρυσταλλώσω εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα περιέχει τοῦτο τὸ ἐνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὁλοκλήρου τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. "Εκαστος δέον νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ λύσις τῶν ἐξωτερικῶν δυσχερειῶν εἶνε στενώτατα συνδεδεμένη μὲ τὴν λύσιν τῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων.

»Ἡ κυβέρνησις— συνέχισεν ὁ κ. Ρενὼ—δὲν θὰ ἀποθαρρυνθῇ ἀπὸ τὰς ἐπικρίσεις. Θὰ ἔχωμεν ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὅπως φέρωμεν εἰς πέρας τὸ ἔργον μας, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς ριζικὰς μεταρρυθμίσεις, δεδομένου ὅτι θὰ εἴμεθα, κατ' ἀνάγκην, κυβέρνησις διαρκείας».

Ὁ κ. Ρενὼ ἀπέκρουσεν ἐν συνεχείᾳ τὴν κατηγορίαν ὅτι τὸ σχέδιόν του ἐπιβάλλει ἀστείαν ἐπιβάρυνσιν τῶν μεγάλων εἰσοδημάτων, ἐνῷ ἀντιθέτως συντρίβει τὰ μικρά·

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νταλαντιέ, ἀφ' ἑτέρου, ἐκάκισε τοὺς ἀντιπάλους του, διαδηλώσας τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ κυβέρνησις ὅπως οὐσιαστικοποιήσῃ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ρενώ. Τονίζων τὴν σοβαρότητα τῆς δημοσιονομικῆς καταστάσεως, ὁ κ. Νταλαντιὲ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ στατιστικαὶ ὁμιλοῦν σαφέστερον ἢ ὅλα τὰ σχόλια. Ἄλλοι συλλογισμοὶ εἶνε περιττοί. Συμβουλαί πρὸς ἐντονωτέραν δρᾶσιν μοὶ ἀπηυθύνοντο κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας. Ἤκουα νὰ μοῦ ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλους τοὺς τόνους: Τί περιμένετε; Ἡ χώρα ἴσταται ὀπισθέν σας. Προχωρήσατε ἐπὶ τὸ ἔργον σας καὶ κανεὶς δὲν θὰ παραπονεθῇ. Ἐιεργήσατε ὅμως ταχέως καὶ μὴ φοβηθῆτε νὰ ἐπιδείξετε στιβαρὰν χεῖρα».

Ἐν μέσῳ τῆς συναυλίας τῶν ἐνθαρρύνσεων τούτων — συνέχισεν ὁ πρωθυπουργὸς — ἔλαβα μέτρα αὐστηρά, ἀλλὰ ἀπαραίτητα, ζητῶν ἀπὸ ὅλους θυσίας, καλῶν τὴν ἐργασίαν, τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς διανοουμένους νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας. Αἱ ἐνθαρρυντικαὶ ἐκείναι συμβουλαὶ μετεβλήθησαν ἐντὸς μικροῦ διαστήματος εἰς ἐπικρίσεις. Ἐκεῖνοι ἀκριβῶς, οἱ ὁποῖοι μὲ παρώτρυνον νὰ τολμήσω τὰ πάντα, νὰ ἔχω στιβαρὰν τὴν χεῖρα καὶ νὰ προβαίνω γοργῶς εἰς ἀποφάσεις, μὲ κατηγοροῦν τώρα διὰ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβα. Μᾶς ἐπικρίνουν κυρίως διότι εἰς τὸ σχέδιόν μας περιελάβομεν μέτρα ἰσοτητος. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως; Ἤκουσε ποτὲ κανεὶς σχέδιον ἀνορθώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ περιληφθοῦν μέτρα διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον; Ἀνορθωτικὰ σχέδια ἄνευ τοιούτου εἴδους μέτρων εἶνε μόνον πρὸς χρῆσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἡ ἀντιπολίτευσις αὐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἐδουάρδος Νταλαντιὲ

Λέων Μπλοὺμ

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐγένετο μὲ κάθε ἐπισημότητα ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νεοεξελθόντων ἐκ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων ἀνθυπολοχαγῶν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος-Ἀντιβασιλεὺς Παῦλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, οἱ ὑφυπουργοὶ τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων καὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐπιτελείων Ξηρᾶς καὶ Ναυτικοῦ καὶ πλεῖστοι ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν περίβολον τῆς σχολῆς εἶχον παταχθῇ οἱ νέοι ἀξιωματικοὶ εἰς φάλαγγα κατὰ τετράδας, πλαισιούμενοι ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων.

Ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, ἐτελέσθη ἁγιασμὸς καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων ἀξιωματικῶν. Κατόπιν, ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. Μπατὰς προσεφώνησεν αὐτούς, τονίσας ὅτι πρέπει νὰ εἶνε ὑπερήφανοι, διότι εἰσέρχονται εἰς τὸ στράτευμα, καθ' ὃν χρόνον τοῦτο, χάριν εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν κυβερνή

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 9.30 μ.μ. «Βασιλεύς Λήρ» ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΙ (σκηνών Ἀλίκης). «Ἡ δε συγγενεῖς... τρόπος».

ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ (Ἀργυρούπολις). «Ἡ δίκη τῆς ἀγάπης».

ΙΝΤΙΑΝΑ (Μεταξᾶς - Κυριακός συναγωνισμὸς Μαυρίδη). «Κρυφὴ φράουλα».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (Θέατρον Χάρρυ Μπῶρ). «Α τσογκουπάτη ζωή» μ.μ. «Σμιλιόν». Ἔσπ. 7.15 καὶ 10.30.

ΟΔΕΟΝ (Ἀθηνῶν). «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀνθρώπου».

ΟΛΥΜΠΙΑ (Ἀλέξ. Μπλοφράμ). Σάββ. στὶς 11 μ.μ. «Ἔλεος Κυρίου». 4 ½ μ.μ. «Ἡ γυναίκα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ πράξις μεγαλοσωμάτων». ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ Ἀγνωστος».

ΑΡΓΕΛΙΝΗ. «Παραδείσιος ἀράδειος». ΑΣΤΥ. «Ἐπιφανεῖς νόμοις». «Ἀφροζίτης Βέρνης (Πλ. Ὁμ.). «Ἀφροζίτης Βέρνης».

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ὁ πόρος τῆς σωπῆς».

ΟΡΦΕΥΣ (Ἀχαρν.). «Ρομὲν τοῦ δασοῦς».

ΟΥΦΑ. «Συναγωνισμὸς στὴ Μεξικό».

ΠΑΛΛΑΣ (Πάτ.). «Ἡρῶον φιλόδοξο».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ρεδέκκα».

Ρ.Ε. (Πάτ.). «Τερατσέλλας».

ΣΗΜΕΡΙΝΗ. «Ἐκκωλύετε Βέρνης».

ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη κάν. ἀπὸ 16 ἐτ.».

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη κάν. ἀπὸ 16 ἐτ.».

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Κόρμπ ἀπὸ 10 ἐτ.».

ΧΡΗΣΙΣ. «Ἀνθρώπος μὲ δυὸ πρόσωπα».

ΑΤΘΙΣ. «Κρυφὸς γάμος».

ΒΑΒΕΣΣΑ. «Ἐρῶντας καὶ φτωχός».

ΓΑΛΑΞΙΑ. «Πρώτη χρόνι».

ΘΗΣΕΥΣ. «Ἐξωτικὸν τερατῶν τῶν Παρισίων».

ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Σκιώδης Ὄρους Ἐδρίου».

ΟΡΦΕΥΣ (Βοτ.). «Τὸ δυσδιάλυτον».

ΠΑΛΛΑΣ (Πάτ.). «Ρωμαντικὸς βραδυὸς».

ΡΟΖΙΝΑΡΓ. «Τὸ μυστικὸ τῆς ἐρήμου».

Πειραιώς καὶ Προαστίων

ΒΑΣΚΑΝΙΑ (Πειρ.). «Μ'γιάλα δύσεων».

ΑΛΚΜΗΝΗ. «Ἀδὸ σὲ ἀπόμερο ἀπόκρυφο».

ΠΑΛΛΑΣ. «Φερὲ Βαλάφκα».

ΡΕΞ. «Τὸ τραγοῦδι Δι».

ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀετοῦ».

ΣΤΑΡ. (Πειρ.). «Ὅλοι γιὰ τὸ καλό μας».

ΦΟΙΒΟΣ (Πειρ.). «Δόκτωρ Ἐπαμεινώνδας».

ΧΑΪ-ΛΑΪ (Πειρ.). «Ἔρως στὸ σκοτάδι».

ΑΣΤΗΡ (Ν. Ἰων.). «Ἔρως τὸν σκοτάδι».

ΠΥΡΣΑ (Π.Φ.). «Ἔρωτας καὶ φτωχός».

ΕΤΟΥΑΛ (Κολ.). «Ἐπιφανεῖς φῶς κατέρχεται».

ΚΡΥΣΤΑΛ (Κορ.). «Ὁ χρυσὸς τοῦ δράκου».

ΗΦΑΙΣΤΙΟΝ (Γ. Φαλ.). «Ἔρωτας καὶ φτωχός».

ΧΡΟΝΟΣ (Ν. Ἰων.). «Σ. Ο. Β. Βιθέζο».

ΑΙΓΑΙΟΝ (Κολ.). «Ἡ Ἀγνωστος».

ΕΚΛΙΠ (Κολ.). «Ἐξόριστος».

ΚΡΥΣΤΑΛ (Κολ.). «Ἐξόριστος».

ΟΡΦΕΥΣ (Κολ.). «Ἔτσαρ, ἡ δὰ τῆς ζάχαρης».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθύμνης — Μυτιλήνη» 19

«ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ»
Τὸ καλλίτερο Θέαμα
στὸ καλλίτερο Θέατρο

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΟΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

"Ἔχουν ὅτι δὲν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ τοῦ ὁπ' ἀριθ. 1375 ἐ. ἐ. Ἀνατ/κασετεκνικὸν ἐπὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ συμπεριφόρου ἀρθρου τοῦ ἀρχαιοτάτου Ἀρχαιοφυλακίου Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ στρατολογίας ἐν τῇ Χοροφυλακῇ ἀνταικασταθεισῶν τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τὸ ἔτος 1918 καὶ κεκτημένων τὸ δικαίωμα ἀπὸ τὸ ἔτος 1939 ἔτος τοῦ γεννήσεως τῶ ἔτος 1918 καὶ κεκτημένων τὸ δικαίωμα ἀπολογισμοῦ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀπὸ τὸ κατοπινὸν στρατολογικὸν ἔτος ἐν τῇ Χορφυλακῇ ἀνταικασταθεισῶν τῶν ἀρχαίων

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 17ης Νοεμβρίου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσᾶν	Εἰς δραχμάς
1881 ..... 23.3320	Ἐσωτερ. 41.50
1884 ..... 23.3320	Πειρ.Ἰντ. 41.40
Ἐσωτερ. 23.3320	Ἐξωτερ. 41.50
Πειρ. 23.3320	Ἐσωτερ. 41.50
Ἐξωτερ. 23.3320	Ἐξωτερ. 41.50
Ἐσωτερ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΠΟΚΡΟΥΕΤΑΙ ΡΗΤΩΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΡΑΪΧ

Ο κ. ΠΙΡΟΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου, ὁ ὑπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς Ἀμύνης τῆς Νοτιοαφρικανικῆς 'Ενώσεως κ. Πίρουου ἀφῆκετο τὴν 8.50 μ.μ. εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν. Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ θὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν τὸν κ. Πίρουου, ὁ ὁποῖος ἐπίσης θὰ ἔχῃ συνομιλίας μὲ τοὺς κ.κ. Γκαῖρινγκ, Ρίμπεντροπ καὶ ἄλλας πρσωπικότητας. Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερὶς» τοῦ κ. Γκαῖρινγκ παρατηρεῖ ὅτι αἱ συνομιλίαι θὰ ἀφιερωθοῦν πρὸ παντὸς εἰς οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ διαψεύδει τὴν πληροφορίαν, ὅτι τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Πίρουου σχετίζεται μὲ τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα.

Παρὰ ταῦτα, οἱ ἐν Βερολίνῳ "Αγγλοι ἀνταποκριταὶ τηλεγραφοῦν ὅτι οἱ ἐθνικοσοσιαλιστικοὶ κύκλοι ἐπεφύλαξαν ἐξαίρετον ὑποδοχὴν εἰς τὸν κ. Πίρουου, ἐλπίζοντες, ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς του θὰ δημιουργήσῃ εὐνοϊκώτεραν ἀτμόσφαιραν ὅσον ἀφορᾷ τὰς γερμανικὰς ἀποικιακὰς διεκδικήσεις.

'Εν τῷ μεταξὺ τὸ ἀποικιακὸν ἐξασκολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἰδιαιτέρως πολλαπλασιάζονται αἱ ἐκδηλώσεις ἐναντίον πάσης ἰδέας παραχωρήσεως ἀποικιῶν εἰς τὴν Γερμανίαν. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας κ. 'Αγρὺ Μπερανζὲ ὡμίλησε χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐνώπιον πέντε χιλιάδων προσώπων, μελῶν τῶν γαλλικῶν ἀποικιακῶν ἑνώσεων, συγκεντρωθέντων εἰς τὴν αἴθουσαν Βαγκράμ. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην συνεζητήθη τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα καὶ πάντες οἱ ρήτορες, ἀντιπροσωπεύοντες ὅλας τὰς γαλλικὰς ἀποικίας, ἀπεκήρυσαν ζωηρῶς οἱανδήποτε ἐνδεχομένην ἐκχώρησιν γαλλικῶν ἀποικιακῶν ἐδαφῶν. Ἡ συνέλευσις ἐψήφισεν ἐν τέλει τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν:

«'Εκατὸν καὶ πλέον χιλιάδες Γάλλων καὶ Γαλλίδων ἄνευ διακοίσεως κόμματος, φυλῆς ἢ γνώμης, βεβαιοῦν ὁμοφώνως τὴν ἑνότητα τῆς γαλλικῆς κοινότητος πέραν τῶν θαλασσῶν ὅσον καὶ ἐν τῇ μητροπόλει καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τῶν συνόρων, ἅτινα ἐχουν ἐξασφαλισθῇ διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἐπιμονῆς τῆς γαλλικῆς φυλῆς κατὰ τὴν χιλιετῆ αὐτῆς ἱστορίαν. Διακηρύσσουν τὴν θέλησίν των ὅπως διατηρηθῇ κατὰ πάσης ἐξωτερικῆς διεκδικήσεως ἡ πέραν τῶν θαλασσῶν ἀκεραιότης τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, ὡς αὐτὴ καθωρίσθη κατὰ τὸτέλος τοῦ Μεγάλου πολέμου».

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται σήμερον διὰ μακρῶν μὲ τὸ ἀποικιακόν. Ἡ «Ἡμέρα» γράφει:

«Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νταλαντιὲ εἶς τὰς σαφεῖς ἐπισήμους δηλώσεις του ἐτόνισεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα συζητήσεως οἱασδήποτε ἐκχωρήσεως τμήματος τοῦ ἀποικιακοῦ κράτους ἢ ἐδαφῶν ἐμπεπιστευμένων εἰς τὴν γαλλικὴν ἐντολήν. Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Μάλκομ Μακντόναλδ καλεῖ ὁ σὲρ Τζὼν Σάϊμον ἐδήλωσαν ἐξ ὀνόματος τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅτι τοιοῦτον πρόβλημα δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ. Οὕτω ἡ κατάστασις, ὅσον ἀφορᾷ ἐνδεχομένας ἀποικιακὰς ἀξιώσεις τοῦ Ράϊχ, εἶνε τελείως σαφής. Διαπραγματεύσει δὲν θὰ γίνουν ἐπὶ τοιούτου θέματος. Ἡ ἐυχή, τὴν ὁποίαν διετυπώσαμεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν, περὶ κοινῆς ἀγγλογαλλικῆς στάσεως ἐπραγματοποιήθη. Οἱ Παρίσιοι καὶ τὸ Λονδῖνον συμφωνοῦν διὰ νὰ δώσουν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν».

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» λέγει ὅτι τὸ γαλλικὸν ἀποικιακὸν κράτος, ὅπως καὶ τὸ ἀγγλικόν, ἀποτελεῖ ἔδαφος ἀπαραβίαστον, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία εἶνε ἀφοσιωμένη νὰ προασπίσῃ κατὰ πάσης ξένης ἐπιβουλῆς. «Ἡ κατοχή, λέγει, ἀποικιακῶν ἐδαφῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον προσετέθησαν εἰς τὰς παλαιὰς ἀποικίας μας, ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ γαλλικοῦ αἵματος. Εἶνε καρπὸς τῆς νίκης, τὴν ὁποίαν κατηγάγομεν ἐναντι τῆς Γερμανίας καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ, ὅπως καὶ αὐτὴ ἡ νίκη. Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ, ζητῶν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν, σκέπτεται ὡσεὶ τὰ στρατιωτικὰ γεγονότα νὰ μὴ ἔλαβον χώραν. Ἀλλὰ τοῦτο κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὰ γεγονότα τῆς ἱστορίας. Εἶνε μάταιον τὸ Γ' Ράϊχ νὰ προσπαθῇ νὰ διεκδικήσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸ Ράϊχ τοῦ Γουλιέλμου Β' ἀπώλεσε, συνεπείᾳ ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως».

Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τῆς «Τουρνὰλ» τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἀντιμετωπίζει ἐκχώρησιν οἱασδήποτε ἀποικίας, ἀλλὰ τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα παραμένει πάντοτε ἐπὶ τάπητος.

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΟΦΙΑ, 17. ('Αθην. Πρακτ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον βουλγαρικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει ὡς ἀκολούθως τὰ κύρια σημεῖα τῶν δηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας προέβη σήμερον, ἀπαντῶν εἰς διαφόρους ἐπερωτήσεις, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κιοσεϊβάνωφ ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς ἀνασχηματισθείσης ὑπ' αὐτὸν κυβερνήσεως.

«Ἡ κυβέρνησις, εἶπεν ὁ κ. Κιοσεϊβάνωφ, θὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν ἀνορθώσεως, νομιμοφροσύνης καὶ ἰσότητος. Θὰ συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν πολιτικὴν τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς συνεργασίας, τὴν ὁποίαν ἐπεσύραν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τὴν σταθεροποίησιν τῆς εἰρήνης ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῶν γειτόνων της.

Μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χωρῶν ἡ κυβέρνησις θὰ διατηρήσῃ τὰς ὑφισταμένας φιλικὰς σχέσεις, ἐπιδιώκουσα νὰ ἐνισχυθῇ ἡ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἐμπιστοσύνη, ἵνα δυνηθῇ ἡ καταλάβῃ ἐπαξίως τὴν θέσιν, ἡ ὁποία τῇ ἀνήκει, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς διεθνοῦς ζωῆς.

Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως θὰ ἔχῃ ὡς κυρίαν προσπάθειαν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, καθὼς καὶ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἐξευρέσεως νέων ξένων ἀγορῶν διὰ τὰ ἐθνικὰ προϊόντα. Ἡ κυβέρνησις ἔχει σκοπὸν νὰ προστατεύσῃ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προσπαθείαν της ὅπως παρουσιάζῃ προϋπολογισμοὺς βασιζομένους εἰς τὰ πράγματα καὶ ἰσοσκελισμένους καὶ ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν σταθερότητα τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ἡ κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας της διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ στρατοῦ μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ σύγχρονα μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ τὸν καταστήσουν ἰσχυρὸν ὑπέρμαχον τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Πιστὴ φρουρὸς τῆς νομίμου τάξεως ἡ κυβέρνησις θὰ ἀγρυπνῇ ὅπως οἱ νόμοι ἐφαρμόζωνται ἀκριβοδικαίως δι' ὅλους τοὺς πολίτας ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως. Θὰ συνεχίσῃ ἐπίσης τὴν οἰκονομικὴν της πολιτικὴν καὶ τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων κοινῆς ὠφελείας παντοῦ ὅπου παρίστανται ἀνάγκη».

Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑποβληθείσης ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως καὶ μετὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν, ἡ Βουλὴ διὰ μεγάλης πλειοψηφίας ἐξέφρασε τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν νέαν κυβέρνησιν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΒΡΑΙΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Αθην. Πρακτ.).— Ἡ πρότασις πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν τῶν δυνάμεων, ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ὁμαδικὴ μετανάστευσις τῶν 'Εβραίων, ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας, μὲ τὴν δήλωσιν, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου», ὅτι ἡ 'Αγγλία εἶνε διατεθειμένη νὰ συμβάλῃ καὶ οἰκονομικῶς. Ἐς ἴσης τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τῶν 'Εβραίων μεταναστῶν προτείνεται ἡ βρεταννικὴ Γουϊάνα. 'Αναμένεται ὅτι αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἀποδεχθοῦν τὴν πρότασιν καὶ ὅτι θὰ συνεργασθοῦν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα μὲ τὰς ἑβραϊκὰς ἐν 'Αμερικῇ ὀργανώσεις, αἵτινες θὰ διαθέσουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεγάλα ποσά.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ Α.Μ.ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ δελτίον τῶν 'Ανακτόρων τοῦ Βούκιγχαμ τῆς 7ης Νοεμβρίου, τὸ ὁποῖον ἐκτυποῦται ὅπως πάντοτε κάτωθι μικροῦ θυρεοῦ τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἰς τὰς στήλας τῶν «Τάϊμς» καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, πληροφορεῖ τοὺς Λονδρέζους ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν 'Ελλήνων ἐπεσκέφθη τὰς Αὐτῶν Μεγαλειότητας καὶ παρέμεινεν εἰς τὸ πρόγευμα. Ἡ Α. Μ. «ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Βασιλέα τῶν 'Ελλήνων τὰ διάσημα τοῦ 'Ιππότου τοῦ εὐγενεστάτου Τάγματος τῆς Περικνημίδος».

Τὰ «Ἤβνινγκ Νιούς» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ γράφουν, ὅτι τὸ 1876 ἡ Βασίλισσα Βικτωρία εἶχεν ἀπονείμει εἰς τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Γεώργιον τὸν Α' τὸ ἀνώτατον τοῦτο παράσημον καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Β' εἶνε ἤδη Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος τῶν 'Αγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Βικτωριανοῦ Τάγματος.

Τὸ «Μπίρμιγκαμ Πόστ» καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι τὸ Τάγμα ἱδρύθη τὸ 1348 ὑπὸ τοῦ Βασιλέως 'Εδουάρδου τοῦ Γ', ὅτι ἀνασυεστήθη τὸ 1831 καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἑκάστοτε Βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ 25 ἱππότας, ὡς καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέλη τῆς Β. Οἰκογενείας, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Βασιλεὺς ἤθελεν ἀπονείμει τὸν τίτλον τοῦτον καὶ ἀπὸ ξένους τινὰς ἡγεμόνας. «Τὸ Τάγμα τοῦτο, γράφει τὸ «Νταίηλυ Ντισπάτς», εἶνε ὡς πρὸς τὰ μέλη του τὸ ἐκλεκτικώτερον τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου». Τὰ φύλλα πληροφοροῦν ὅτι οἱ ξένοι ἡγεμόνες, οἵτινες εἶνε σήμερον 'Ιππόται τῆς Περικνημίδος, εἶνε ὁ Βασιλεὺς τῆς 'Ισπανίας, ὁ Βασιλεὺς 'Αλφόνσος, οἱ Βασιλεῖς τῆς Δανίας, Σουηδίας, Νορβηγίας καὶ Βελγίου καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς 'Ιαπωνίας. Ἡ Βασίλισσα τῆς 'Αγγλίας καὶ ἡ Βασιλομήτωρ Μαίρη εἶνε κυρίαι τοῦ Τάγματος.

Τὰ φύλλα γενικῶς ἐξακολουθοῦν παρέχοντα πληροφορίας περὶ τῆς παραμονῆς τοῦ Βασιλέως τῶν 'Ελλήνων ἐν τῇ πρωτευούσῃ των. «Μὲ τὸν Βασιλέα μας εἶνε ἐξαίρετοι φίλοι», γράφει τὸ «Λίβερπουλ Νταίηλυ Πὸστ» καὶ τὸ Λονδῖνον τὸ ξεύρει καλύτερα ἀπὸ μᾶς.

Λεπτομερείας τῆς ἐν Λονδίνῳ διαμονῆς τῆς Α. Μ. ἀναφέρει τὸ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ», τὸ ὁποῖον παραθέτει καὶ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον: Κάποτε, τὸ ἄλογον μιᾶς ἀγροτικῆς ἁμάξης ἀφνίασε καὶ ἔφραξε τὸν δρόμον εἰς τὸ αὐτοκίνητον, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ Βασιλεύς. 'Η Α. Μ. κατῆλθε τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κατώρθωσε μὲ καλὸν τρόπον νὰ καθησυχάσῃ τὸ ἔντρομον ζῶον καὶ νὰ τὸ ἐπαναφέρῃ ἐκτὸς τῆς αὐτοκινητιστικῆς ὁδοῦ σῶον καὶ ἥρεμον.

ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΔΙΩΞΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν κ. Μικρουλέας, ἤσκησεν σήμερον ποινικὴν δίωξιν κατὰ τῆς ἠλεκτρικῆς 'Εταιρείας, περιορίσας πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἀκτῖνα τῆς διώξεως εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς αἰσχροκερδείας. Ὁ ἴδιος κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνωμόνων, διὰ τὴν ἐξέτασιν τεχνικῶν ζητημάτων τῆς ἑταιρείας.

'Εξ ἄλλου διάφοροι καταστηματάρχαι ἤρχισαν ὑποβάλλοντες ἀγωγὰς ἀποζημιώσεως κατὰ τῆς ἑταιρείας, αἵτινες θὰ συζητηθοῦν, συμφώνως μὲ τὴν διαδικασίαν τῶν μικροδιαφορῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Σιδηροδρόμων κ. Σπυρίδωνος, ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπολύσεων ὑπαλλήλων τῆς 'Εταιρείας Μεταφορῶν Θεσσαλονίκης καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων τροχιοδρομικῶν ὀχημάτων, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἑταιρεία βασίζεται ἐπὶ μιᾶς διαιτητικῆς ἀποφάσεως. Λησμονεῖ ὅμως, ἐτόνισεν ὁ κ. ὑπουργός, τὰς ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις της, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον εἶνε ἀποφασισμένον νὰ ἐφαρμόσῃ.

ΝΕΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ Β. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως ἀπεστάλη ἐκ μέρους τοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου Λευκιανῶν Πάρου ἐδρεύοντος ἐν 'Αθήναις, ἡ κάτωθι ἐπιστολή:

«Σὲ ἑβδατέ μοι κ. πρόεδρε. Ὁ προοδευτικὸς σύλλογος Λευκιανῶν Πάρου, τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προϊσταμαι λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλῃ πρὸς ὑμᾶς δρχ. 1.000 ἐκ τοῦ ὑστερήματός του πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Βασιλικῆς 'Αεροπορίας, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁποίας, ὅπως καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀγαπητῆς μας πατρίδος μετ' ἐνθέρμου ὄντως ζήλου καὶ πίστεως ἀνελάβατε. Εὐχόμαι τὸ παράδειγμα τοῦ πτωχοῦ καὶ μικροῦ μας συλλόγου, ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ ὁποίου ἐν ζητωκραυγαῖς ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἔθνους καὶ ὑμῶν ἐψήφισε τῇ προτάσει μου τὸ ποσὸν τοῦτο, νὰ εὕρῃ μιμητὰς διὰ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς προσφιλοῦς μας Πατρίδος. Μετὰ σεβασμοῦ, ὁ πρόεδρος Χανιώτης.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπήντησεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὡς ἑξῆς:

«Φίλε κ. πρόεδρε. Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας ὡς καὶ τὴν ἐκ χιλίων δραχμῶν προσφορὰν τοῦ ὑμετέρου συλλόγου ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς μας 'Αεροπορίας καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε καὶ διαβιβάσητε εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σας τὰ θερμά μου συγχαρητήρια διὰ τὴν πατριωτικὴν σας ταύτην χειρονομίαν. Ἡ προσφορά ὑμῶν μαρτυρούσα τὴν ἀγάπην σας πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν πίστιν σας εἰς τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως μὲ συγκινεῖ ἰδιαιτέρως. Ἐσωκλείστως λαμβάνετε ἀποδεικτὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν ὁποίαν κατετέθη τὸ ὡς ἄνω ποσόν. Φιλικότατα. Ι. Μεταξᾶς».

ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΔΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ

Διὰ Β. Διατάγματος ἀπενεμήθη τὸ ἀργυροῦν ναυτικὸν μετάλλιον εἰς τὸν Σταματάτ τὴν 10ην Νοεμβρίου 1937 διέσωσεν ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ εἰς τὸν λιμένα Βόλου τὸν ἐνδεκαετῆ μαθητὴν Σταῦρον Παπαδόπουλον ριφθεὶς μὲ αὐτοθυσίαν εἰς τὴν θάλασσαν εἰς τὸν σωφὲρ Λεωνίδαν Λύγουστίνον, διότι κατὰ τὸν παρελθόντα 'Ιούνιον διέσωσεν εἰς Χίον τὸν πεσόντα ἐξ ὕψους δέκα μέτρων εἰς τὴν θάλασσαν ἐργάτην Τσιτσανῆν, ὁδηγήσας αὐτὸν ὅπως συγκρατηθῇ εἷς τινα βράχον καὶ παραμείνας ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν μετ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, μέχρις οὗ φθάσῃ πλοιάριον ἐκ Βροντάδων, καὶ εἰς τὸν γέροντα λεμβοῦχον 'Ιωάννην Βαβαλλάρην, παλαιὸν μακεδονομάχον, ὅστις κατὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου διέσωσε τὴν ὁλιοθήσασαν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης Εὐαγγελίαν Ραποπούλου. Σημειωτέον ὅτι ἡ πνιγομένη παρ' ὀλίγον νὰ παρασυρῇ εἰς τὸν βυθὸν τὸν ὑπερήλικα σωτῆρα της.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσιον ἐπεξεργασίας δάμβακος τῆς Αἰγυπτιακῆς 'Εταιρείας συνέβη χθὲς τὸ ἀπόγευμα τραγικὸν δυστύχημα. Ἐνῷ ὁ τεχνίτης Σπυρίδων Βουρίκας ἡχολείτο μὲ τὸν χειρισμὸν ἑνὸς μηχανήματος, περιεπλάκη εἰς αὐτὸ ἡ δεξιὰ του χεὶρ καὶ ἀπεκόπη. Μετεφέρθη ἐν κακῇ καταστάσει εἰς τὸ Ζάννειον, ὅπου καὶ νοσηλεύεται.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΥ

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ληφθείσας εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, συντρίβη εἰς τὸν λιμενοβραχίονα τῆς Νάξου καὶ ἐβυθίσθη τὸ περιλαλοῦν ἱστιοφόρον «Ἅγιος Νικόλαος» τοῦ πλοιάρχου 'Αντ. Μασούνη. Τὸ πλήρωμα διεσώθη.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΕΚΔΗΛΟΥΤΑΙ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟ-Ι-ΤΑΛΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας σχολιάζεται σήμερον ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ ἰταλικοῦ τύπου. Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας εἶνε τὸ κλείσιμον τῆς ἐν Λονδίνῳ ἀθησσυνιακῆς πρεσβείας, τὴ ὁποίαν ἐξηκολούθει νὰ διευθύνῃ ὁ κ. Μάρτιν. Κατὰ τὸν «Ἡμερήσιον Τηλέγραφον» τὰ μέλη τῆς πρεσβείας δύνανται νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἀγγλικὴν ὑπηκοότητα. Αἱ πρωϊναὶ ἐφημερίδες οὐδὲν ἐξαιρετικὸν δημοσίευμα περιέχουν σχετικῶς μὲ τὸ γεγονὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας, πλὴν ὀλίγων σχολίων συντεταγμένων ὑπὸ πνεῦμα ἐπιφυλάξεως. Τὸ αὐτὸ πνεῦμα ψυχρᾶς παρατηρητικότητος διακρίνεται καὶ εἰς τινας γραμμὰς τοῦ ἄρθρου διὰ τοῦ ὁποίου οἱ «Τάϊμς» σχολιάζουν τὸ γεγονός. «Ἡ ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία, γράφουν οἱ «Τάϊμς», ἀποτελεῖ ὄντως λαμπρὰν φάσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναταί τις νὰ οἰκοδομήσῃ. Ἐγένετο, ὡς γνωστόν, εὐμενῶς ἀποδεκτὴ ἀπὸ μέρους τῶν κτήσεων καὶ τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς αὐτοκρατορίας, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἐλευθερία τῆς Μεσογείου ἔχει ἰδιάζουσαν ὅλως σημασίαν. Ἡ 'Ιταλία, ναυτικὴ καὶ αὐτὴ καὶ ἠπειρωτικὴ δύναμις, ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατροπαράδοτον θέσιν της ἡ ὁποία εἶνε νὰ ζῇ εἰς καλὰς σχέσεις μὲ τὴν μεγαλυτέραν ναυτικὴν καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἠπειρωτικὴν δύναμιν τῆς Εὐρώπης».

Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἐξετάζων τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα τῆς τεθείσης ἐν ἰσχύι συμφωνίας γράφει: «Οἱ ἀγγλικοὶ καὶ ἰταλικοὶ κύκλοι τοῦ Λονδίνου μελετοῦν τὴν πιθανότητα στενωτέρας συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, προβλέπεται δὲ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν καὶ ὁ 'Ιταλὸς ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κόμις Τσιάνο. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐπίσκεψις αὕτη δύναται νὰ θεωρῆται βεβαία, ἀλλὰ καὶ φαίνεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον. Ἐν Λονδίνῳ ἐλπίζεται ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ 'Ιταλία θὰ κατορθώσουν νὰ συνάψουν μετ' αὐτὸν παρομοίαν συμφωνίαν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συζητηθῇ προφανῶς τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ὁπότε μεταβαίνουν εἰς Παρισίους οἱ κ. κ. Τσάμπερλαιν καὶ λόρδος Χάλιφαξ. Ἡ 'Αγγλία καὶ ἡ 'Ιταλία, ἀπὸ τοῦδε ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑπομένου ἔτους τοὐλάχιστον, θὰ ἀρχίσουν ἀνταλλάσσουσαι μεταξὺ των γνώμας ἐπὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν στρατιωτικῶν».

Κρίνων τὶς ἐκ τῆς ἀναλύσεως τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ λονδινίου φύλλου ὡς πρὸς τοὺς διαφόρους ὅρους τῆς συμφωνίας, τῶν ὁποίων οἱ πλεῖστοι εἶνε ἤδη γνωστοὶ δέον νὰ συμπεράνῃ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀνταλλαγῆς γνωμῶν ἐπὶ τῶν προβλεπομένων ἐκ τῆς ναυτικῆς συνθήκης τοῦ 1936 ζητημάτων, καθ' ὅσον ἡ 'Ιταλία ἔχει ἤδη δηλώσει ὅτι προσχωρεῖ εἰς τὰς διατάξεις, τὰς ὁποίας περιέχει αὐτη.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, σχολιάζουσαι τὸ γεγονὸς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας ἐκφράζονται μετὰ μεγάλης ἐπιφυλάξεως, δηλοῦσαι ὅτι δὲν πρέπει νὰ στηριχθοῦν ἐπ' αὐτῆς ὑπερβολικαὶ ἐλπίδες. Ἡ ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς «Πόπολο ντ' 'Ιτάλια» ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ συμφωνία δὲν ἀλλοιώνει τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἰταλικῆς ἐξωτερικῆς πολ